

ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ, ΘΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΨΥΧΡΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Ε.Σ.Η.Ε.Α., αποφάσισε να προχωρήσει στην αποκατάσταση μιας αδικίας σε βάρος έξι διακεκριμένων συναδέλφων, που δεν βρίσκονται πια στη ζωή.

Η πρωτοβουλία αυτή, που γίνεται έστω και τόσο καθυστερημένα, αφορά την επανεγγραφή και εγγραφή στα μητρώα της Ένωσής μας, των: Κώστα Καραγιώργη (Γυφτοδήμου), Σεραφείμ Μαξίμου (“Βόρειος”), Γεωργίου Ζωϊτοπούλου (Ζιούτος), Στρατή Πρίμπα (Γεράνης), Θεοδώρου Δογάνη και Τάσου Χαίνογλου, που με το έργο τους, τίμησαν το δημοσιογραφικό επάγγελμα και τα Ελληνικά Γράμματα.

Για λόγους αναγόμενους στα ιστορικά γεγονότα του Εμφυλίου πολέμου 1946-1949 και τις συνθήκες που επεκράτησαν κατά την μετεμφυλιακή περίοδο, οι συνάδελφοι διεγράφησαν ή δεν επετράπη η εγγραφή τους στην Ένωσή μας, χωρίς να καταστεί δυνατή η δικαίωση τους μέχρι το θάνατό τους, παρά τις προσπάθειες των ιδίων και των συγγενών τους.

Ο Κ. Καραγιώργης μεγάλος δάσκαλος της δημοσιογραφίας, πέννα δυνατή και εύστοχη, υπήρξε προπολεμικά ανταποκριτής του “Ριζοσπάστη” σε ευρωπαϊκές πρωτεύουσες, ενώ μετά την κατοχή αναδείχτηκε σε κορυφαίο ανεπανάληπτο στυλίστα αρθρογράφο.

Ο Θ. Δογάνης διετέλεσε συντάκτης της “Βραδυνης”, του “Ριζοσπάστη” και για πολλά χρόνια ανταποκριτής της “Αυγής” στο Λονδίνο.

Ο Στρ. Γεράνης ήταν συντάκτης της “Εστίας”, της “Ακροπόλεως”, του “Ριζοσπάστη” και της “Ελεύθερης Ελλάδας”.

Ο Σεραφείμ Μάξιμος, από το 1936 ανταποκριτής της “Βραδυνης” σε

ευρωπαϊκές πρωτεύουσες, συγγραφέας πολιτικών και οικονομικών μελετών, διηύθυνε την “Πολιτιστική Βιβλιοθήκη”, εργάστηκε στην “Ελεύθερη Ελλάδα”, στη “Νέα Οικονομία” και στον “Οικονομικό Ταχυδρόμο”. Πέθανε εξόριστος στη Βιέννη τον Γενάρη του 1962.

Ο Γ. Ζιούτος εξέδωσε το 1921 την “Εργατική” στο Βόλο, διακεκριμένος επιστήμων, συγγραφέας βιβλίων για την επιστήμη του Τύπου. Βασικό στέλεχος του παράνομου αντιστασιακού Τύπου και αρχισυντάκτης του “Ριζοσπάστη” πέθανε στο Παρίσι το 1967.

Ο Τάσος Χαίνογλου: Δημοσιογράφος από το 1928, συντάκτης στο “Φως” της Θεσσαλονίκης, αρχισυντάκτης της “Φωνής του Εργάτη”, υπήρξε ηγετικό συνδικαλιστικό στέλεχος της Ένωσης Συντακτών Θεσσαλονίκης, που αγωνίστηκε για την καθιέρωση κατωτάτων ορίων μισθού και για την κυριακάτικη αργία. Η δικτατορία της “4ης Αυγούστου” τον κατήργησε από το αξίωμα του. Ηλθε στην Αθήνα και εργάστηκε σαν συντάκτης στην “Ελληνική Ημέρα” και σαν αρχισυντάκτης στην “Ελεύθερη Ελλάδα” και στην “Αυγή” μέχρι το θάνατό του, το 1963.

Είναι ύψιστο θέμα ηθικής τάξης για την Ε.Σ.Η.Ε.Α., να αποκαταστήσει, έστω και μετά θάνατο τους συναδέλφους μας, τιμώντας έτσι, όχι μόνο τη μνήμη τους, αλλά και την ίδια την Ένωση μας και τις ιστορικές παραδόσεις.

Αυτό μάλιστα καθίσταται επιτακτικό, έστω και με καθυστέρηση, μετά την ψήφιση του νόμου 1863/1989, ο οποίος εξαφανίζει όλες τις συνέπειες του Εμφυλίου πολέμου.